

Előfizetési árak:

Egész évre 28 k. — f.
Félévre 14 „ — „
Negyedévre 7 „ — „
Egy óra 2 „ 40 „
Egyes szám ára 10 f.

Megjelenik hétfő kivételével
minden nap.

PESTI HIRLAP

Szerkesztőség:

Budapest, Váci-körút 78.
I. emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kiadóhivatal:

Budapest, Váci-körút 78.,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó fel-
szólalások intézendők.

A Pesti Hirlap következő száma kedden
— április 19-én — hajnalban jelenik meg.

Roosevelt.

Nagy látványosság érkezik vasárnap Budapestre: egy eleven köztársasági elnök, bár csak nyugalmazott. Ilyen uralkodót sem látott még a szolgaságra ítelt magyar nemzet. Mi folyton csak született uralkodók előtt görnyedezünk, akik már a bölcsőben koronákkal, felnőtt korukban pedig a népjogokkal játszanak. Végre láthatunk egy államfőt, aki nem királynak, hanem embernek született és aki nem a születésnek, hanem a saját tehetségének és erényeinek köszönhetette azt, hogy nemzetek fölött uralkodhatott.

Rooseveltnak, az Egyesült-Államok volt elnökének Budapestre való érkezése országos esemény reánk nézve. Egy ország szeretete, egy nemzet hódolása fogadja Rooseveltet. Csak mint egyszerű turista jön közénk, de minékünk úgy kell fogadnunk, mint egy igazi uralkodót. A mi vendégszeretetünkbe bele kell hogy vegyüljön a hála érzete. Mert Amerikában élő magyar testvéreinknek igazán jólelkű atyja volt mindig.

Büszkévé és boldoggá tesz bennünket ez a látogatás. Mert ezt igazán a volt elnök rokonszenvének és figyelmének tulajdoníthatjuk. Az bizonyos, hogy erre a látogatásra nem a bécsi udvarnál beszélték rá Rooseveltet. Sőt még azzal sem törődtek Bécsben, hogy a külső látszatot megóvják és Magyarországot mint igazi magyar királyságot mutassák be a monarchia vendégének.

Mert mindesetre nagyon furcsa fogalmakat alkothat Roosevelt a magyar államról, ha holnap megmutatnak neki egy üres királyi palotát és egy üres parlamenti épületet.

Igazán szerencse, hogy az első ember, akivel vendégünk Magyarországon találkozni fog, épen gróf Apponyi Albert lesz, aki őt eberhardi birtokára viszi s így lesz ideje megmagyarázni, hogy itt ezen a földön él egy nemzet, amely uralkodó családjának minden segítsége nélkül tud önálló államot, független magyar királyságot alkotni.

Az ünnepélyes fogadás lelkesedésébe belejátszik a Roosevelttel iránt érzett hála is. De ez alkalommal előtérbe tolikodik a nemzeti önzés is, hogy igyekezzünk országunkat minél kedvezőbb színben feltüntetni a világ egyik legnagyobb embere előtt. Ezért arra kérjük mindazokat, kik budapesti tartózkodása alkalmával kalauzolják vagy vele érintkeznek, hogy igyekezzenek ez idő alatt Roosevelttel megismertetni az igazi magyar népet.

Ez a köztársasági elnök nem hasonlít a mi sablonos európai fejedelmeinkhez, akik a kabinetirodájuk által fogalmazott megjegyzéseket dadogják el szajkó módjára. Roosevelt a saját szemével lát s van agyveleje, hogy maga tudjon ítéletet alkotni. Azért fontos, hogy vele igazán megismertessük magunkat.

Rövid bécsi tartózkodása alatt már elárulta, hogy eddig még nem ismer bennünket. Egy kaszárnyában bemutatott neki egy huszárezredet. Azt kérdezte kísérőjétől, hogy miféle nemzetiségből valók a katonák? S mikor azt felelték rá, hogy azok magyarok, akkor ezt tette hozzá Roosevelt: „És talán szlávok is?” Tehát ő a mi kivándorlóink után tiszta magyar nemzetet nem is ismer. Csak egy szlávokkal és sikkasztókkal vegyített zagyva néptörzsnek tart. Sokkal többet érne tehát, ha az üres királyi palota helyett egy igazi magyar udvarházba vezetnék el s megmutatnák neki a magyar népet.

Azt is sajnálhatjuk, hogy nem a fővadász-szezonban jött hozzánk. Mert gazdag vadászterületeinkkel meg tudtuk volna kedveltetni vele hazánkat. Sokan azt hiszik ugyanis, hogy a vadászat csak üres kedvtelés. Magyarországra nézve azonban nagy haszonnal jár erdeink és mezeink vadbősége. Mert nagyon sok külföldi előkelő úr jön hozzánk csupán emiatt. És sok ellenségünket szelidítették már meg a mi vadaink. Hisz a német császár is csak vadászat céljából látogat el magyar földre.

Királyunk nagy kegyesen megadta Budapestnek a székváros címet, de azért fővárosunk nem lett székvárosa a királyi udvarnak. Amióta csak a Habsburgok uralkodnak Magyarországon, egész sereg törvényt hoztunk, melyben előbb követeltük, a későbbi századokban pedig alázattal kértük, hogy fejedelmeink töltsék az év nagy részét Magyarország határain belül. De a törvény, úgy látszik, csak az alattvalókat köti s nem az uralkodókat. Ennek köszönhetjük, hogy nincs királyi udvarunk Budapesten. A külföldi nagyhatalmak képviselői mind Bécsben székelnek. S ilyen módon saját dinasztikiánk közreműködik abban, hogy a külföld ne ismerje Magyarországot állami önállóságát. A saját uralkodó-családunk ez ignoranciája mellett hiába küzdünk mi, hogy a külföld közvéleménye elismerje önálló nemzeti létünket.

Ebben az elszomorító helyzetben kétszerte nagyobb örömet kelt az északamerikai Egyesült-Államok volt elnökének látogatása, melylyel elismeri a világ előtt, hogy tud létezésünkről.

Azt a rövid kis időt tehát, amit Roosevelt Magyarországon tölt, használjuk fel arra, hogy minél kellemesebbé tegyük reá nézve az

itt tartózkodást és minél kedvezőbb színben tüntessük fel magunkat. Nagyon rövid az az idő, amit körünkben tölt, tehát minden percet jól föl kell használni. Ugy vagyunk vele, mint a szerelmes fiatal ember az ideáljával: a pár perc alatt, mit vele tölthet, szeretné kiönteni minden érzését s zavarban van, miként hódítsa meg. Nekünk is kevés eszközünk van arra, hogy megnyerjük vendégünk szeretetét s elozlassuk lelkében azt a sok téves hitet, amit mi rólunk beléje oltottak. De mindent el kell követni. Akik közelébe férköznek, azok ismertessék meg vele mindamaz intézményeinket, melyek előtte kulturánkat bizonyítják. A nagy közönség pedig ott tüntessen mellette, ahol csak éri. Rooseveltben, a koronázatlan államfőben, a munkának, tehetségnek és szabadságnak szentháromságát látjuk megtestesülve s ezért szívünk meleg szeretetével üdvözljük őt.